

La humanitat

Any II : Núm 206
Barcelona, 8 de juliol de 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :: Telèfon 31518

Fundador LLUIS COMPANYS

LA TERRA

La campanya de les dretes

Una nova ofensiva contra els homes de l'Esquerra Republicana omple les columnes dels periòdics de àreta. I com cada vegada que es produeix un contractat per part dels homes i de les injustícies que el poble va vèncer i superar el 12 d'abril de l'any passat, la unanimitat entre les dretes s'estableix decidida i compacta. Des del troglodític "Diario de Barcelona" fins a "La Publicitat", passant per "El Correo Catalán", "El Matí", "Diari Mercantil" i "La Veu de Catalunya", es crea amb aquest motiu el front únic dels nostres adversaris.

Si quan es plantegen problemes d'indole política d'importància secundària, aquest front únic s'estableix d'una manera més o menys concreta, quan es tracta de qüestions de principi, és ben natural que es produeixi d'una forma clara i patent. Però, el que ja no és tan natural, és que dintre d'aquest front únic no s'hi estableixin les gradacions o matissos que la diversa ideologia de cada partit o grupet comporta; en la realitat, se situen d'identica manera els "cavernícoles" que els catalanistes-republicans de "La Publicitat".

Ara mateix, amb motiu del conflicte produït al camp de Catalunya a causa de l'excepcional situació creada pels contradictoris decrets de revisió de les rendes rústegues, s'ha reproduït el fenomen, i aquesta premsa repren a tota força la cantarella de tot l'any, la cantarella de la demagogia dels nostres homes i del nostre Partit.

Aquesta posició és ridícula ja que ben públics i ben coneguts, de totom que sap llegir, són els principis bàsics d'Esquerra Republicana de Catalunya. L'actitud dels homes de l'Esquerra davant de la repetició del plantejament de la qüestió agrària, amb motiu de l'actual collita, no pot ésser ni més natural ni més lògica. Podem dir encara més. Si llur conducta fos diferent, no estaria d'acord amb el que aquells principis bàsics assenyalen.

Els partits de àreta s'estranyen que hi hagi homes polítics que mantinguin llur ideologia incòmode davant de la grossa massa d'interessos creats que embruten aquesta qüestió tan senzilla i tan fàcil de resoldre. Estan despitats perquè no perdonaran mai que hi hagi hagut a Catalunya un partit que s'hagi dirigit als pagesos per a defensar els seus legítims interessos i les seves justes aspiracions. Ells, que estaven acostumats a dirigir-s'hi solament en època d'eleccions, saben prou bé, que d'ara endavant no podran perpetuar els vells "tinglados" de cara a la pagesia, i ara, conscients de llur desfeta, blasmen com poden, a llur manera, amb els seus sofismes que pretenen disffressar de rao, la conducta rectilínia dels nostres homes representatius.

Poden anar-se omplint la boca parlant de la democràcia els que fins ara havien utilitzat les baixes fonts electorals del caciquisme, de l'atropell i de la tupinada. La democràcia és i serà impossible mentre l'home no pugui tenir una vida econòmicament independent, i al marge de la voluntat i del caprici d'un altre, encara que aquest home es digui propietari. Un mínim de dignitat i de decòrum és imprescindible perquè l'home pugui manifestar lliurement la seva opinió. És el que els pseudo-demòcrates de la "Lliga" i d'Acció Catalana pretenen desconèixer, encara que en realitat és el que més els hi dol.

Els que pretenen que perduri la misèria i l'embrutament moral de l'home del camp, com en els temps de la monarquia, són els partits de la vigília del 12 d'abril, els partits que han tingut Ajuntaments constituïts d'acord amb l'article 29, els que han vist elegir candidats seus sense que en els pobles es fessin eleccions ni es constituïssin tan sols les taules electorals, els que han tingut alcaldes de R. O., etc., etc.

S'equivoquen en voler-nos aconsellar perquè parteixen d'un punt de vista fals. El de la seva hipòcrita moralitat. Que facin llur via està bé, i no serem pas nosaltres, demòcrates convençuts, els que els ho impedirem. Però que deixin fer a cadascun la seva. I nosaltres farem la nostra, d'acord amb el nostre pensament i la nostra consciència. I que no en dubtin. Tot plegat és la certitud que tornaran ésser batuts el que els desespera... Que des-cansin en pau!

La cel·la de Chopin

Val la pena de posar-ho en clar

Palma de Mallorca. — En vista dels incidents promoguts a la Cartuja de Valldeusa, on dos propietaris de dues cel·les de l'antic claustre atribuïren a la seva l'honor que va ésser habitada per Chopin, pugna que dona lloc a freqüents altercats, el governador, per tal d'evitar pugilats de mal gust davant els turistes, ha decretat la clausura d'ambdues cel·les, fins que hom posi en clar la incògnita.

La minoria catalana, davant l'obstrucció que els monàrquics despitats fan a les tasques parlamentàries, creu arribada l'hora, pel bé de la República, de que sigui normalitzada la vida de les Corts Constituents

INTOLERABLE

Com les senyores de l'Acció Catòlica coaccionen els pares dels infants que van a Colònies

La Comissió de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, donant un exemple de tolerància i de respecte a totes les idees, va establir, en organitzar les Colònies escolars, que els pares de les criatures enviessin a les oficines municipals una nota, que prèviament se'ls facilitava, expressant, si és que així ho volien, el seu desig que es fessin fer als seus fills pràctiques religioses. En no trametre l'esmentada nota, significa, com és natural, que als pares no els preocupa aquestes pràctiques religioses.

Però les senyores de la Junta d'Acció Catòlica no hi estan conformes amb aquesta indiferència, i havent-se procurat, no sabem com, les llistes de les criatures que enguany van a les Colònies, i, el que és més greu, la relació d'aquelles — la majoria — els pares de les quals no han llurat l'esmentada nota, han adreçat a aquestes pares uns impresos que diuen així:

"Molt senyor nostre: Havent observat que vostè no ha contestat d'una manera prou clara si volia o no que el seu fill o filla (que ha estat admès a la Colònia Escolar de l'Excm. Ajuntament) anés a Missa els diumenges i dies de festa, ens permetem adreçar-li la present, pregant-li que, si ho desitja, faci l'obsequi de signar l'adjunta fulla que va dintre l'envelop que li trametem, i tirar-la al Correu el més aviat possible.

No dubtem que vostè és persona de sentiments cristians i ha de comprendre que si va fer batejar el seu fill, seria obrar sense conseqüència privar-li que aconpleixi com a bon cristià. No dubti que en ésser gran el seu fill li donarà les gràcies, i que entre els nois de la colònia farà un mal paper si és dels pocs que aquest any han quedat sense demanar-ho d'una manera deguda.

Podem assegurar-li que l'Ajuntament un altre any no deixarà d'admetre a les colònies els nens els pares dels quals hagin demanat fer pràctiques religioses. Els que puguin dir això no sa'en que l'Ajuntament ha

de respectar i respecta la llibertat de tothom.

Es: erant que vostè sabrà obrar com demana la seva bondat ens repetim affms. servidors.

La Junta d'A. C."

Afegim que, amb la nota adjunta, hi acompanyen l'envelop imprès per a la resposta amb "els segells" corresponents. Es a dir, que a les senyores de la Junta d'A. C. cada lletra els costa vint cèntims.

Cridem, sobre això, l'atenció del nostre amic Pere Comes, president de la Comissió de Cultura. Les senyores de la Caverna es veu que dins les oficines municipals hi tenen bons confidents.

L'insigne novelista WALTER SCOTT, el centenari del qual se celebrarà aviat

cadadia...

Butlletí del temps

Un tro.
Un altre tro.
Un altre.
Un altre, encara. Però aquest, més que un tro en semblen tres o quatre. I pluja, naturalment. Quan ja sol no trona. Ara no en fa de sol. Per dues raons: perquè és de nit i perquè plou.

La pluja és com una simfonia molt agradable d'escoltar quan hom no es mulla. Té una veu somorta, apagada, en to menor. I damunt el cor de la pluja, que fa l'acompanyament, hi ha el solo d'una canal: veu ampla i sonora, de bariton.

Els trons fan de baix.

El millor discurs

Al Congrés s'han fet molts parlaments dignes de lloança.

A nosaltres, però el millor — o bé un dels millors — ens sembla que és el de Puig i Ferrer.

Puig i Ferrer s'ha aixecat, indignadíssim, i ha dit a Royo Villanova: —Burro!

Hi ha gent a la qual no sabeu dir-li altra cosa.

Una nova malaltia

El general Fanjul, general monàrquic de Banderita i Marcha de Cádiz, també s'indigna. I quan s'indigna, veu traïdors a tot arreu.

Es un mal, un mal del qual ell no és culpable. El general Fanjul és un malalt: sofreix l'obsessió del melodrama.

UNA CONXORXA?

Preparant noves ofensives contra l'Estatut de Catalunya

Copiem del "Diario de Barcelona", el qual ho publica amb innegable satisfacció:

"Alrededor de una pequeña mesa, colocada en el testero del escritorio del fondo, anexo al salón de conferencias, tomaron asiento anoche, mientras la sesión comenzaba, los señores Ortega Gasset (don José), Maura, Sánchez Roman y Rey Mora. Con un ejemplar de la Constitución ante los ojos, y otro del dictamen del Estatuto, permanecieron hablando en voz baja cerca de una hora, tomando apuntes de la conversación el primero y el último, cada cual en su correspondiente cuartilla de papel. Al separarse los diputados, fueron interpelados por quienes siguieron desde el principio con viva curiosidad todos sus movimientos, y el señor Ortega contestó:

—Hemos estado examinando el artículo 20 de la Constitución, cuyo sentido y letra son opuestos a muchas de las expansiones del Estatuto.

Y el señor Maura agregó: —A medida que se profundiza en el estudio del problema, adviértense mayores negruras que arraigan el convencimiento de que ha sido planteado equivocadamente.

No hay que decir supo, como suele decirse, a los ministeriales a cuerno quemado esta reunión y cambio de ideas de los elementos republicanos conservadores, la cual se traducirá en la presentación inmediata de nuevas enmiendas al Estatuto."

RUMORS DE CRISI

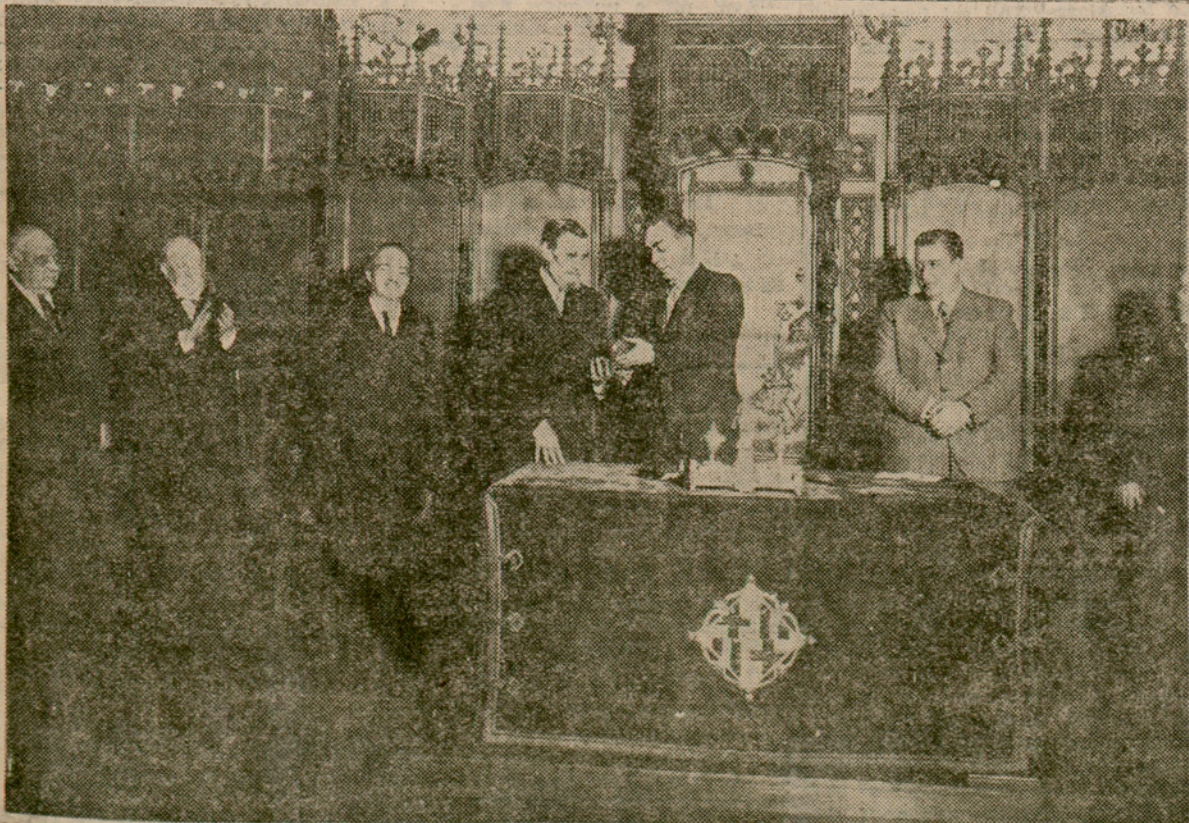
Hi ha discrepàncies entre els ministres?

Madrid, 8. — Hem preguntat una destacada personalitat que hi havia sobre els rumors de divergències al si del Govern, rumors que han estat recollits per part de la premsa d'aquest matí.

L'esmentada personalitat ens ha dit que eren certes les discrepàncies dels senyors Domingo i Albornoz amb el cap del Govern, pel que fa a l'Estatut, discrepàncies que es reflectaran en una de les esmenes que volen presentar els radicals socialistes al Títol de justícia. També és veritat la dissensió dels senyors Prieto i de los Ríos.

Què passarà, aleshores? — hem preguntat.

—Ningú no ho sap. Potser que tot això quedi allunyat amb alguna fórmula, ja que no és convenient per ara la crisi.

Ahí, a la tarda, li fou lliurada a l'escultor Josep Llimona la Medalla de la Ciutat. Heu-vos ací el moment de fer el lliurament, l'Alcalde accidental de Barcelona, senyor Joan Casanoves. L'acte tingué lloc al Saló de Cent de l'Ajuntament